

U četvrtak, 20. travnja 2006. godine, u ranim jutarnjim satima u Zagrebu preminuo je, nakon duge i teške bolesti u 69. godini života, hrvatski skladatelj i dirigent Igor Kuljerić.

Igor Kuljerić rođen je u Šibeniku 1. veljače 1938. godine. Diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu 1965. godine u klasi Stjepana Šuleka. Dirigiranje je potom usavršavao u Monte Carlu kod Igora Markevića (1968.), a kompoziciju u Studiju za glazbenu fonologiju RAI-a u Milanu (1975/76.). Od 1960. do 1967. godine bio je korepetitor i pomoćnik dirigenta u Operi HNK-a u Zagrebu, a od 1984. do 2003. djeluje i kao dirigent pri istoj instituciji. U Zagrebačkim solistima kao čembalist i asistent Antonia Janigra djeluje od 1966. do 1968. godine. Od 1968. do 2005. god. dirigent je Simfonijskog orkestra i Zbora HRT-a, čiji počasni dirigent postaje 2005. godine.

Igor Kuljerić u svojoj je svestranosti djelovanja, osim skladateljske i dirigentske, objedinjavao i mnoge dužnosti od općeg značaja za hrvatsku kulturu: direktora Muzičkog biennala Zagreb (1980–1983.), glaznog direktora Dubrovačkih ljetnih igara (1984/85.), direktora u Operi HNK-a u Zagrebu (1992–1994.), umjetničkog ravnatelja KD Vatroslava Lisinskog u Zagrebu, te predsjednika Hrvatskog društva skladatelja (1980/81.) i Fonda *Louvo i Lilly Matačić*. Na natjecanjima UNESCO-a osvajaio je zapažena mjesta, a s uspjehom je gostovao i u svim većim zemljama Europe, SAD i Rusije. Godine 2004. izabran je za redovitog člana Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Za svoj opsežni skladateljski rad Kuljerić je dobio i brojne nagrade: nagradu RTV Ljubljana (1966.); Nagradu JRT (1966., 1971., 1973.); Nagradu grada Zagreba (1972., 1986.); Vjesnikovu nagradu *Josip Stolcer Slavenski* (1973., 1986., 1998.), Nagradu JNA (1977.); Nagradu UNESCO-a (Pariz, 1982.); Nagradu *Vladimir Nazor*

Igor KULJERIĆ

Šibenik, 1. veljače 1938. –
Zagreb, 20. travnja, 2006.

Tatjana Gačeša

(1986.); nagradu na natječaju za solo marimbu 3. Deutsches Percussion Symposium '91 (Hannover, 1991.); Zlatnu arenu za glazbu (Pula, 1993., 2004.); Nagradu grada Zadra (1996.); Nagradu HAZU (2002.); dvije diskografske nagrade *Porin* (2004.); nagradu *Boris Papandopulo* Hrvatskoga društva skladatelja (2004.). Dobitnik je odličja Danice hrvatske s likom Marka Marulića za zasluge u kulturi.

Generacijski se Igor Kuljerić ubraja u srednju generaciju hrvatskih suvremenih skladatelja, rođenih krajem tridesetih godina 20. stoljeća. Njegov se skladateljski opus odlikovao kontinuiranošću, brzinom i lakoćom stvaranja, kao i raznovrsnošću kompozicijskih tehnika i stilova, glazbenih vrsta, žanrova i funkcija, od skladbi prožetih avangardom pa sve do popularnijih glazbenih vrsta – aranžmana i skladbi za amaterske sastave, posebice zborove. U njegovoj skladateljskoj ostavštini nalaze se, kako instrumentalna, tako i vokalno-instrumentalna te isključivo vokalna djela. Navedimo samo neke primjere. Od instrumentalnih djela zastupljena su **orkestralna djela**: *Simfonijske varijacije*, 1962; *Koncertna uvertira*, 1963, *Sequenza*, za komorni orkestar, 1968; *Les échos II*, za simfonijski i jazz orkestar, 1976; *Koralna predigra*, 1979/80.; *Concertino za gudače*, 1961; *Chanson triste*, za gudače, 1998; za tamburaški orkestar: *Instrumentalne preobrazbe starohrvatske pučke pjesme*, 1988. i dr., **koncertantna, tj. solistička djela**:

Koncert za rog i gudače, 1967; *Figurazioni con tromba*, za trubu i gudački orkestar, 1971) druga verzija: 1976; *Barocchiana*, za marimbu i gudače, 1993.; *Pop-koncert za trublju i orkestar*, 2000; *Folk-Art III*, za glasovir i orkestar flauta, 2005. i dr.; komorna djela, koja su ujedno i najopsežnija: *Impulsi I*, za gudački kvartet i vrpce, 1969; *Impulsi II*, za gudački kvartet, 1971. sve do *Arabeske na melodiju G. Rossinija*, 2003. i *Valcera*, 2004. Brojna su i **vokalno-instrumentalna i vokalna djela** (od: *Ciklus*, za zbor i ansambl, 1971, *Quam pulchra es...*) *Ommaggio a Lukačić*, za mješoviti zbor, klavijature i udaraljke, 1972; *Balade Petrice Kerempuha*, za tri grupe zbora, tri grupe orkestra i glumca /M. Krleža/, 1973; *Hrvatski glagoljaški rekviem*, za sole, mješoviti zbor i simfonijski orkestar, 1996. sve do posljednje prazvedbe, 1. travnja 2006. u KD Vatroslava Lisinskog – *Hrvatske mise*). Skladao je i **scenska djela** (opere: *Richard III*/ N. Turkalj i I. Kuljerić prema W. Shakespeareu, 1987; *Životinjska fama*, fantastična opera/I. Kuljerić prema romanu G. Orwella, 2002/2003., *Riki Levy*, balet/Dragan Lukić, 1991; glazba za *Osmana*, za sole, mješoviti zbor i simfonijski orkestar prema epu *Osman* Ivana Gundulića, 1992.), **elektroničku, filmsku**, kao i **prigodnu glazbu**, npr. za sportske i druge priredbe, te brojne **obradbe**.

Igor Kuljerić ostat će trajno zapamćen kao skladatelj koji je svojom snažnom individualnošću i svestranošću obilježio suvremenu hrvatsku kulturnu scenu i ostavio budućim generacijama u zalag bogato nasljeđe glazbene baštine.